Vrijdag, 12 Juni 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3623

# AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38



# V. S., G. B. en U. S. S. R. sluiten Pact van Bijstand.

## Heropbouw van Europa op het program.

## Tweede front in 1942 (Hoofdpunt van Washington).

### Partijen zullen geen gebiedsvergroting zoeken.

## Eden en Molotov tekenen in Londen.

### Lloyd George: Ware het pact enkele jaren geleden gesloten, dan had de oorlog voorkomen kunnen worden.

Als volgt luidt het verdrag, dat door Groot Britannië en de Unie van Sovjet Socialistische Republieken te Londen is gesloten:

Zijne Majesteit bij de gratie Gods Koning van Groot Britannië en Ierland en van de Britse Dominions Overzee, Verdediger van het Geloof en Keizer van Indië en

het Voorzitterschap van de Opperste Raad der Sovjet Socialistische Republieken,

verlangende de bepalingen van de overeenkomst tussen Zijner Majesteits Regering in het Verenigde Koninkrijk en de Regering van de Unie van Sovjet Socialistische Republieken voor een gemeenschappelijke actie in de oorlog tegen Duitsland, getekend te Moskou op 12 Juli 1941, te bevestigen en te vervangen door een formeel verdrag; verlangende na de oorlog bij te dragen tot het behoud van de vrede en de voorkoming van verdere agressie van Duitsland of staten, die ermee geassocieerd zijn in zijn acties van agressie in Europa; verlangende bovendien uitdrukking te geven aan hun plan om nauw met elkander samen te werken evenals met andere Verenigde Landen bij het regelen van de vrede en gedurende de daaropvolgende periode van reconstructie op grond van de principen in de verklaring, welke op 14 Augustus 1941 door den President van de Verenigde Staten van Amerika en den Premier van Groot Britannië gedaan is en welke door de Unie van Sovjet Socialistische Republieken is goedgekeurd; verlangende tenslotte te voorzien in een gemeenschappelijke bijstand in geval van een na-oorlogse agressie van Duitsland of van enig land dat ermede geassocieerd is in zijn handelingen van agressie in Europa; hebben besloten met dat doel een verdrag te sluiten en hebben aangewezen als hun gevolmachtigden: voor het Verenigde Koninkrijk van Groot Britannië en Noord-Ierland: den Right Honourable Anthony Eden; Zijner Majesteits Eersten Staatssecretaris voor Buitenlandse Zaken; voor het Voorzitterschap van de Opperste Raad van de Unie van Sovjet Socialistische Republieken: M. Viacheslaff Michailovitsj Molotov, Volkscommissaris voor Buitenlandse Zaken, die, hun volledige machten in God gevonden hebbende en in behoorlijke vorm, als volgt zijn overeengekomen:

### Deel 1.

**Artikel 1:** Krachtens de alliantie, welke gevestigd is tussen het Verenigde Koninkrijk en de Unie van Sovjet Socialistische Republieken ondernemen de hoge contracterende partijen om elkaar militaire en andere bijstand te verlenen, en alle soorten steun in de oorlog tegen Duitsland en al die staten, die ermede geassocieerd zijn in de handelingen van agressie in Europa.

**Artikel 2:** De beide contracterende partijen ondernemen geen onderhandelingen aan te gaan met de Hitleristische Regering of met enige andere Regering in Duitsland, welke niet duidelijk alle bedoelingen van agressie veroordeelt en niet anders dan met gemeenschappelijke instemming een wapenstilstands- of vredesverdrag te sluiten met Duitsland of enige andere staat welke ermede geassocieerd is in zijn handelingen van agressie in Europa.

### Deel II

**Artikel 3:** (ten eerste) De hoge contracterende partijen verklaren, dat zij zich wensen te verenigen met andere gelijkdenkende staten in het aanvaarden van de voorstellen voor een gemeenschappelijke actie, het bewaren van vrede en het weerstaan van agressie in de na-oorlogse periode.

(Ten tweede) Hangende de aanvaarding van zulke voorstellen zullen zij beslissen omtrent de beëindiging van de vijandelijkheden en alle maatregelen treffen, die in hun macht liggen om een herhaling van de agressie onmogelijk te maken en een schending van de vrede door Duitsland of enige andere staat, welke ermede geassocieerd is in de handelingen van agressie in Europa.

**Artikel 4:** Mocht een der hoge contracterende partijen gedurende de na-oorlogse periode verwikkeld raken in vijandelijkheden met Duitsland of enige der andere staten genoemd in artikel 3 (ten tweede) als gevolg van een aanval door die staat tegen die partij, dan zal de andere contracterende partij ogenblikkelijk alle militaire en andere steun en bijstand verstrekken, welke in haar macht liggen. Dit artikel zal van kracht blijven tot de hoge contracterende partijen door een gemeenschappelijke overeenkomst zullen erkennen, dat het is vervangen door de aanneming der voorstellen, welke beschouwd zijn in artikel 3 (ten eerste).

Bij uitblijven van de aanvaarding van zulke voorstellen zal het in kracht blijven voor een periode van 20 jaar en daarna tot beëindigd door een der beide hoge contracterende partijen gelijk voorzien in artikel 8.

**Wordt vervolgd op pagina 2.**

### DE SAMENSTELLING VAN DE RAAD VAN ADVIES.

Een Koninklijk Besluit van 8 Juni benoemt tot voorzitter van de Raad van Advies **Jhr. Frans Beelaerts van Blokland** en tot leden:

**Mr. N. S. Blom,**
**J. M. de Booy,**
**Frits H. Bruyning (Suriname),**
**Dr. M. F. da Costa Gomez (Curaçao),**
**Raden Loekman Djajadiningrat,**
**Jhr. ir. Otto C. A. van Lidth de Jeude,**
**C. Moret,**
**Charles O. van der Plas,**
**Paul Rijkens,**
**Ir. J. B. Ridder van der Schueren,**
**M. Sluyser,**
**Raden Adipati Ario Soejono,**
**Chr. de Wit,**
**J. H. Oldenbroeck**

en twee (niet bij name genoemde) **Nederlanders**, die uit bezet Nederland ontsnapt zijn.

Dit Koninklijk Besluit is geformuleerd vóór het K.B. dat de benoeming tot Minister van den Heer Soejono bevatte. Binnenkort wordt een officiële beslissing te dezen verwacht. Vier van de leden behoren tot de groep, die met dr. Hubertus J. van Mook Nederlands Indië verliet (Londen, G.P.D. 12.6).

## Het nieuws van vandaag.

Het nieuws van vandaag is belangrijk. Reeds gisteren kon „Dagblad Amigoe di Curaçao" nog in een gedeelte van zijn oplage het nieuwe pact van wederzijdse bijstand aankondigen, dat gesloten werd tussen de Verenigde Staten, Groot Britannië en de Unie van Socialistische Sovjet-Republieken. De volledige text van dit unieke pact wordt heden volledig door „Dagblad Amigoe di Curaçao" gepubliceerd, tezamen met de redevoeringen, welke steeds het ondertekenen van dergelijke pacten vergezellen.

Het pact werd ondertekend door Eden (G.B.) en Molotov (U.S.S.R.) en is voorlopig aangegaan voor de duur van 20 jaar. Behalve inzake wederzijdse bijstand voorziet het pact in een gezamenlijk optreden na de oorlog. „Eens immers zal er weer vrede zijn", zeide Eden, en hij voegde hieraan toe, dat er thans gewaakt zal worden, dat deze vrede duurzaam zij.

Een belangrijk punt uit het pact is wel de mededeling, dat geen der pactanten gebiedsuitbreiding zal nastreven. Hoe zij denken over de bezette landen en over de vaststelling der grenzen van vijandelijke landen, staat niet in het pact vermeld. Onwillekeurig denkt men toch aan Polen, dat Rusland eerst met Duitsland als bondgenoten verdeelde, en dat thans als geallieerde aan Ruslands zijde strijdt. Lloyd George, die al een twee decennia gestreden heeft voor toenadering tussen Rusland en Groot Britannië, triomfeerde gisteren. In een rede zeide hij: hadde men dit pact enkele jaren eerder gesloten, de oorlog zou voorkomen zijn. — Alles voor zover betrekking hebbende op dit pact is op pagina 1 en 2 te vinden. In Washington bereikten Roosevelt en Molotov een volledige verstandhouding. Hoofdpunt der besprekingen was een eventueel tweede front in Europa in 1942.

Op de voorpagina staan ook de voor ons Koninkrijk zo belangrijke berichten meldende de benoeming van de Leden van de Raad van Advies te Londen. Dr. Moizes F. da Costa Gomez, benoemd als Lid voor het gebiedsdeel Curaçao, zet in een hoofdartikel zijn zienswijzen uiteen. Over wat de Raad van Advies feitelijk is, wordt een korte uiteenzetting gegeven op blz. 2.

Naar de volgende bladzijden moesten de verdere nieuwsberichten verhuizen. En ook daar zijn belangrijke berichten onder.

In Rusland hebben de Duitsers thans een nieuwe aanval — en een flinke — gedaan bij Charkov. „Dit is de opening van het grote 'offensief, dat komt", commentarieerde Berlijn. Von Bock en Timosjenko (volgens een laatst in een hoekje gedrongen 'laatste bericht' rooms-katholiek, welk bericht wij evenwel geven voor wat het is) strijden thans een van de beslissende phasen uit de grote strijd. Murmansk is het tweede grote punt uit deze strijd, en Sebastopol, thans van twee zijden belaagd, is het derde. De hevige Duitse aanvallen hier worden door de Russen afgeslagen (blz. 3).

Knox heeft in een rede — ook al over na-de-oorlog, wat wordt de laatste tijd toch veel daarover geschreven — gezegd, dat wij niet moeten pogen de democratie op te dringen aan alle volken ter wereld, en verder, dat de V.S. er niet naar moeten streven een Eiland der Gelukzaligheid te vestigen middenin een oceaan van ellende en armoede. Tenslotte gewaagde hij ook weer, evenals Welles en Cranborne, van een internationale wetgeving na de oorlog.

Van belang voor de pover onderbetaalde schutters en soldaten hier, is het goed te wijzen op een door het U.S.A.-Congres genomen besluit, dat de minimum-soldij vaststelt op 50 dollar per maand (eventueel met bijslagen voor tropen e.d.) blz. 3.

## Kroon benoemt Da Costa Gomez tot lid van Advies-Raad.

Gisteravond is hier het telegram binnengekomen, meldende de benoeming van onzen bekenden plaatsgenoot, Meester Doctor Moizes Frumencio da Costa Gomez tot Lid van de Buitengewone Raad van Advies te Londen. Voor den jongen jurist (ruim 34 jaar) die zich alhier reeds herhaaldelijk als de expert in staatsrechtelijke aangelegenheden heeft ontpopt, is dit wel een heel biezondere onderscheiding, een onderscheiding, die weer terugvalt op ons gehele volk, daar Dr. da Costa Gomez in de hoofdstad van ons gebiedsdeel als landskind werd geboren.

Dr. da Costa Gomez zet in nevenstaand artikel zijn denkbeelden ten aanzien van zijn toekomstige werkzaamheden uiteen. Men weet het, Dr. da Costa Gomez is tevens Lid van de Staten en Voorzitter van de R.K. Fractie.

Als Statenlid heeft Dr. da Costa Gomez zich steeds een groot voorstander betoond voor de behartiging der Pan-Curaçaose belangen. De Statenreis van het afgelopen weekeinde naar Aruba, waaraan Dr. da Costa Gomez deelnam, vond ook plaats in dit kader. Hoe grote en belangrijke plaats het eiland **Aruba** inneemt in de werkzaamheden van Dr. da Costa Gomez blijkt wel uit de herhaalde reizen, die Statenlid da Costa Gomez de laatste weken, mede in verband met de behandeling van de begroting, heeft gemaakt naar het Eiland Aruba.

Ook de andere eilanden kennen hun Vertegenwoordiger te Londen. Alle eilanden werden bij veelvuldige herhaling door het Statenlid voor langere of kortere tijd bezocht. Van de **Bovenwinden** kan men zeggen, dat Dr. da Costa Gomez wel een kenner is van deze kleine, maar toch niet onbelangrijke uitposten van het Rijk der Nederlanden op het Westelijk halfrond.

Het eiland **Bonaire** heeft ook steeds de belangstelling van onzen Londensen Vertegenwoordiger gehad.

Het ligt in Dr. da Costa Gomez' bedoeling zijn zetel in de Staten nog enige tijd aan te houden. De plaats van Dr. da Costa Gomez zal dus nog niet direct door zijn opvolger op de lijst worden ingenomen. Zou Dr. da Costa Gomez zijn zetel in het geheel niet beschikbaar stellen — hetgeen overigens niet in de bedoeling ligt, naar wij vernemen — dan zou zijn statenlidmaatschap 8 maanden na zijn vertrek uit dit gebiedsdeel toch komen te vervallen.

Wanneer de Raad zijn werkzaamheden zal aanvangen, dus wanneer de Familie da Costa Gomez Willemstad zal gaan verlaten, is nog niet bekend. Het ligt wel in de bedoeling van Mevrouw Da Costa Gomez-Heiling haren man met de beide dochtertjes naar Londen te vergezellen.

De aanstaande begrotingsdebatten zullen nog door Dr. da Costa Gomez worden geleid. Daarna zal Willemstad de vertrouwde figuur van den populairen geleerde missen. Voegen wij aan dit bericht dan ook onze welgemeende gelukwens bij deze benoeming, wij menen ook namens de velen, die nevens de officiële betrekkingen, persoonlijke relaties met de Familie da Costa Gomez onderhouden, te mogen spreken, wanneer wij zeggen, dat het openstaande huis van dit gezellige en joviale gezin door tallozen gemist zal worden.

---

Wat de overige leden betreft, **Blom** is Directeur van Justitie in Nederlands Indië geweest, **De Booy** is directeur van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlands Indië, **Bruyning** is oud-Administrateur van Financiën in Suriname, **Djajadiningrat** is Lid van de Raad van Indië, **Lidth de Jeude** is oud-minister van Waterstaat, **Moret** is ons onbekend, **Van der Plas** is oud-gouverneur van Oost-Java, **Rijkens** is directeur van de Unielever en voorzitter van de raad van Commissarissen van „Vrij Nederland", **Van der Schueren** is ons onbekend, **Sluyser** is redacteur van „Het Volk", **Soejono** is bekend na de levensbeschrijving in verband met zijn minister-benoeming gisteren, **De Wit** en **Oldenbroeck** zijn bestuursleden van de Transportarbeidersbond en o.a. vertegenwoordigers van de zeelieden.

Voor zover ons bekend zijn Da Costa Gomez en Ridder van der Schueren de enige katholieken; Sluyser is Jood.



## De Buitengewone Raad van Advies

door

**MR. DR. MOIZES F. DA COSTA GOMEZ.**

**Gisteren is telegraphisch het bericht van mijn benoeming tot lid van de Buitengewone Raad van Advies ontvangen. Wat de taak van de Raad is, mag thans, na publicatie van het desbetreffende Koninklijk Besluit, bekend verondersteld worden. Hoe deze Buitengewone Raad zal moeten functionneren, is eveneens summier in dat K.B. omschreven.**

**Men kan veilig aannemen, dat na enige tijd omtrent een en ander meer voorschriften verwacht kunnen worden, waardoor de Raad een scherpere omlijning zal krijgen. Het doel, ik zou haast zeggen, de rechtsgrond, van de Raad ligt in art. 7 van genoemd K.B. Hij zal bij de belangrijkste onderwerpen om advies gevraagd moeten worden. Dat zijn aan de ene kant ontwerp-besluiten, waarin voor Nederlanders of Nederlandse Onderdanen verplichtingen of verboden worden opgelegd, aan de andere kant die, welke nadere regelingen bevatten ten aanzien van door de wet gewaarborgde rechten van Nederlanders en Nederlandse Onderdanen. Onder „wet" moet hier natuurlijk ook begrepen worden die K.B.'s die in de huidige tijd daarvoor in de plaats treden.**

**Hieronder valt heel veel of heel weinig, al naar gelang van opvatting.**

**Uit het feit, dat het advies van de Raad, in boven bedoelde gevallen imperatief wordt voorgeschreven, kan worden afgeleid, dat het in de bedoeling ligt, met de mening van de overzeese staatsdelen in dergelijke gevallen rekening te houden. Waar de biezondere tijdsomstandigheden centralisatie van de Uitvoerende Macht noodzakelijk hebben gemaakt, heeft de Regering blijkbaar ook enige waarborgen willen geven voor de veiligheid en rechtszekerheid der burgers en voor de normale ontwikkeling in brede omvang van de overzeese staatsdelen. Diep ingrijpende regelingen kunnen immers niet tot stand komen, zonder dat hun deskundigen gehoord zijn.**

**Vanzelfsprekend worden de Staten van Suriname en Curaçao niet uitgeschakeld, maar er kunnen zich gevallen voordoen, dat het advies van de volksvertegenwoordigers niet gehoord wordt, in dat geval zal de Regering nu in de gelegenheid zijn, om tenminste ter plaatse de mening van de vertegenwoordigers van deze staatsdelen te horen.**

**De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat er vooral in een dergelijk geval, meningsverschil in de Raad zal zijn; de deskundige van het betrokken gebied kan dan zijn afwijkende mening in een minderheids-rapport neerleggen.**

**Het is mijn bedoeling, zoveel mogelijk gegevens te verzamelen voor mijn vertrek, ten einde het belang, dat ik moet dienen, zo goed mogelijk te behartigen.**

**In de aanhef van het K.B. wordt artikel 80 van de Grondwet genoemd. Daarin wordt gesproken van vaste colleges van advies en bijstand. Uit de publicaties weten wij, dat de Buitengewone Raad van Advies een tijdelijk en, naar wij hopen, een zeer tijdelijk orgaan is.**

**Welke plaats en welke invloed deze Raad in ons staatsbestel zal krijgen, is thans moeilijk te zeggen en zal van de omstandigheden afhangen.**

**Wanneer hij zal leiden tot hechtere aaneensluiting der staatsdelen buiten Europa met het Moederland en tot inniger contact tussen de staatsdelen onderling, dan zal een lang gekoesterde Curaçaose wens in vervulling gaan.**

## Landskind vertegenwoordigt Curaçao te Londen.

**Reeds als student interesse voor de Koloniale politiek.**

Dr. Moizes Frumencio („Maurits") da Costa Gomez, die thans benoemd is om het Gebiedsdeel Curaçao te Londen te gaan vertegenwoordigen, werd geboren op 27 October 1907 te Willemstad. Allereerst genoot hij Lager Onderwijs en Mulo St. Thomascollege 8 klassen, waarna hij in 1920 naar Nederland ging, om in het tehuis van de Fraters te Tilburg verder opgeleid te worden. In Nijmegen bezocht Dr. da Costa Gomez het bekende Gymnasium „Canisius College", waarna hij Staatsexamen deed en in de rechten ging studeren aan de R.K. Universiteit te Nijmegen. In 1926 deed hij het candidaatsexamen en drie jaar later, in 1929 dus, het doctoraal examen.

Allereerst begon Dr. da Costa Gomez als waarnemend substituut griffier te Den Haag gedurende 1 jaar, **terwijl hij bij dit omvangrijke werk ook nog de colleges volgde van professor Van Vollenhove te Leiden in het staats- en administratieve recht van Nederlands-Indië, Suriname en Curaçao.** Daarna werd hij beëdigd aan de balie te Arnhem en was gedurende 2½ jaar als advocaat en procureur te Nijmegen gevestigd, in welke tijd hij tevens werkte voor zijn promotie bij professor Kleintjes te Amsterdam op het onderwerp: **„Het Wetgevend Orgaan van Curaçao, Samenstelling en bevoegdheid, bezien in het kader van de Nederlandse Koloniale Politiek".** Dit had plaats op 3 December 1935.

Bij zijn verblijf in Nijmegen leerde de jurist kennen Mejuffrouw Elisabeth B. M. Heiling, die daar ook studeerde en met wie hij 2 jaar later huwde, en uit welk huwelijk thans twee dochtertjes geboren zijn.

Dr. Da Costa Gomez kwam te Curaçao aan op 31 December 1935. In Februari 1936 werd hij te werk gesteld als adjunct commies ten Parkette. Kort daarna richtte hij alhier de R.K. Arbeidersbond op, terwijl hij medeoprichter was van de Ambtenarenbond en R.K. Partij.

In Mei 1936 gaat Dr. da Costa Gomez naar de Bovenwinden als dienstdoend Ambtenaar O. M., doch reeds in October d.a.v. keert hij terug naar Curaçao, waar hij benoemd wordt tot adjunct-commies ter Griffie. In hetzelfde jaar wordt hij bevorderd tot commies.

In 1937 werd Dr. da Costa Gomez verkozen tot Statenlid en benoemd tot Voorzitter der R.K. Fractie. In dat zelfde jaar werd hij ook benoemd tot

substituut griffier van het Hof van Justitie, terwijl hij reeds in 1936 benoemd was tot secretaris van de Commissie van Wetgeving. In Juni 1940 is Dr. da Costa Gomez benoemd tot Griffier van het Hof van Justitie.

Zoals men zich herinnert, werd Dr. da Costa Gomez op 17 November 1941, met een overweldigend aantal stemmen herkozen als Lid van de Staten. Dr. da Costa Gomez werd voorts op 14 Maart 1942 tezamen met de Heren J. H. Sprockel en A. G. Statius Mulder benoemd tot Leden van de **Rijksconferentie**, welke toen evenwel werd uitgesteld onder de druk der omstandigheden in Indië.

## Wat is de Raad van Advies?

Enkele dagen geleden heeft „Dagblad Amigoe di Curaçao" het volledige Koninklijke Besluit omtrent de Raad van Advies gepubliceerd. In het kort kan men dit K.B. als volgt samenvatten:

De Raad van Advies zal bestaan uit een voorzitter en ten minste dertien leden, welke door de Kroon worden benoemd en ontslagen op voordracht van den Minister President. (In totaal zijn thans 17 personen benoemd.)

Voor deze Raad van Advies zijn benoembaar Nederlanders en Nederlandse onderdanen, die tenminste 30 jaar oud zijn.

In de Raad zullen zitting hebben tenminste vijf deskundigen van Nederlands Indië, één van Suriname (H. Bruyning) en één van Curaçao (Dr. M. F. da Costa Gomez).

**De taak van de Raad van Advies bestaat uit:** adviseren over ontwerp-besluiten vaststellende bindende regelen ten aanzien van Nederlanders en Nederlandse onderdanen, alsmede vaststellende nadere regelingen ten aanzien van wettelijk gewaarborgde rechten.

Voorts zal de Raad van Advies dienen ter raadpleging, wanneer de Kroon dit dienstig oordeelt.

De Raad zal bevoegd zijn den Ministers adviezen te verstrekken over oorlogvoering, de eenheid van het Koninkrijk en de onderdanen, alsmede ten aanzien van de terugkeer der regering naar eigen gebied.

De Raad kan Commissies van voorbereiding van adviezen of van andere onderwerpen instellen en kan personen uitnodigen om voorlichting te verstrekken.

Ministers kunnen zich in de vergaderingen doen vertegenwoordigen. De Raad kan met en door tussenkomst van den Minister President met de overige ministers mondeling overleg plegen.

### JONKHEER FRANS BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Geboren 21 Januari 1872 te Den Haag. Studeerde te Leiden. In 1903 werd hij commies griffier van de Tweede Kamer. Van 1909 — 1919 was hij minister-resident te Peking met de persoonlijke titel van buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister. Na zijn terugkeer was hij werkzaam aan het ministerie van Buitenlandse Zaken. In 1927, kort na zijn benoeming tot gezant te Brussel, aanvaardde hij de portefeuille van Buitenlandse Zaken. Hij bleef minister tot 1938. In dat zelfde jaar werd hij vice-president van de Raad van State. Als vertegenwoordiger bij de Volkenbond trok hij in de internationale wereld grote aandacht.







# Verdrag tussen Groot Britannië en Rusland

(Vervolg van Pag. 1)

**Artikel 5:** De hoge contracterende partijen, de belangen en veiligheid van elk harer in overweging genomen hebbende, komen overeen samen te werken in nauwe vriendschappelijke samenwerking na het herstel van de vrede voor de organisatie van de veiligheid en de economische welvaart in Europa. Zij zullen in verband hiermede de belangen der Verenigde Landen in aanmerking nemen en zullen handelen overeenkomstig de twee principeën om geen territoriale uitbreiding voor zich zelf te zoeken en zich niet te mengen in de binnenlandse zaken van andere staten.

**Artikel 6:** De hoge contracterende partijen komen overeen elkaar alle mogelijke economische bijstand na de oorlog te verlenen.

**Artikel 7:** Elk der hoge contracterende partijen onderneemt geen alliantie aan te gaan en geen deel te nemen in enige coalitie welke gericht is tegen de andere hoge contracterende partij.

**Artikel 8:** Dit verdrag is onderworpen aan de ratificatie in de kortst mogelijke tijd en de ratificatie-documenten zullen worden uitgewisseld en daarop de overeenkomst vervangen tussen de Regering van de Unie van Sovjet Socialistische Republieken en Zijner [Britse] Majesteits Regering in het Verenigde Koninkrijk, getekend te Moskou op 12 Juli 1941 (Londen, (AP) 11.6).

**Witboek over de onderhandelingen.**

Het volgende Witboek „Rusland No. 1 (1942)" werd uitgegeven ogenblikkelijk na de bekendmaking van het Brits-Russisch verdrag:

De text van een boodschap van Zijne [Britse] Majesteit den Koning aan M. Kalinin, Voorzitter van de Opperste Raad van de U.S.S.R., luidt als volgt:

„Ik kan deze gelegenheid niet laten voorbijgaan zonder aan U, Mijnheer de President, mijn dankbaarheid te betuigen voor de ondertekening, welke heden op de dag van ons verdrag of onze alliantie heeft plaats gevonden.

Dit verdrag bevestigt de inspanning van onze twee landen in de harde, bittere strijd, welke zij voeren en belooft hun een onverdeelde samenwerking en gemeenschappelijke steun in de jaren, welke zullen volgen op onze overwinning. Ik geloof gaarne, dat U, Mijnheer de President, het even oprecht verwelkomt als ik zelf en dat U mijn vertrouwen deelt, dat het effect ervan niet alleen ten voordele van onze beide landen zal zijn, doch ook voor de gehele wereld".

Het antwoord van den Heer Kalinin aan Zijne Majesteit den Koning luidt als volgt: „Ik deel geheel de tevredenheid, welke door Uwe Majesteit tot uitdrukking is gebracht bij de ondertekening van het verdrag of de alliantie tussen onze beide landen.

Ik ben er zeker van, dat het verdrag welk thans getekend is, nog meer de strijdende alliantie van onze landen zal consolideren in hun strenge en onbuigzame strijd tegen den gemeenschappelijken vijand en zal een hartelijke samenwerking en gemeenschappelijke bijstand verzekeren in de jaren na de overwinning. Ik verwelkom het verdrag even oprecht als Uwe Majesteit en geef uitdrukking aan mijn overtuiging, dat dit verdrag niet alleen ten voordele van onze beide landen zal zijn, doch ook voor de gehele wereld".

**Edens rede.**

De text van de rede van den Heer Anthony Eden, Staatssecretaris voor Buitenlandse Zaken, ter gelegenheid van de ondertekening van het verdrag, luidt als volgt:

„Namens Zijner Majesteits Regering in het Verenigde Koninkrijk verwelkom ik u, Mijnheer Molotov, als Buitenlands Secretaris van de Unie van Sovjet-Republieken.

Wij komen bijeen in een wereld in oorlog, terwijl onze beide landen samen handgemeen zijn met den gemeenschappelijken vijand. Onder de druk van de oorlog hebben wij die verstandhouding gevonden, welke ons is ontgaan in de jaren van vrede. Het verdrag, dat wij juist getekend hebben, verbindt ons deze strijd samen voort te zetten tot de overwinning behaald is. Namens mijn collega's geef ik u de belofte, dat er geen verslapping zal zijn in deze inspanning aan de zijde van het volk van deze eilanden.

Zulks is dan het eerste hoofdstuk van onze taak, de omverwerping van Hitler en de vernietiging van alles wat zijn régime aanhangt.

Er is ook een tweede hoofdstuk in ons verdrag. Eens zal de oorlog eindigen. Eens zal de gemeenschappelijke vijand verslagen zijn en zal er weer vrede zijn. Wij moeten ervoor zorgen, dat ditmaal de vrede duurzaam zij. In het verdrag, dat wij getekend hebben, verbinden wij ons samen te werken voor dit doel.

Ik wil thans ook zeggen, Heer Molotov, hoe wij het staatsmanschap en het inzicht hebben gewaardeerd, dat gij getoond hebt in onze onderhandelingen. Ik wens ook den Heer Maisky, uw Ambassadeur, te bedanken, die zoveel heeft gedaan in de jaren van zijn verblijf hier, om de brug te bouwen tussen onze twee landen.

Een deel van het werk ligt achter ons. Doch het grootste deel ligt voor ons. Er moet een oorlog worden gewonnen. Gij zelf, Heer Molotov, verlaat onze kusten op weg naar de Verenigde Staten. Op de samenwerking van de Sovjet Unie, de Verenigde Staten van Amerika en het Britse Gemenebest zal de toekomst van het mensdom grotendeels afhangen. Wij danken u voor uw werk met ons hier en wij wensen u een voorspoedige reis".

**Molotovs rede.**

De text van de rede van den Heer Molotov, Volkscommissaris voor Buitenlandse Zaken, ter gelegenheid van de ondertekening van het verdrag, luidt als volgt:

„Mijnheer Churchill, Mijne Heren:

Het verdrag tussen de Unie van Sovjet Socialistische Republieken en Groot Britannië, van de alliantie in de oorlog tegen het Hitleristische Duitsland en zijn gezellen in Europa en van de samenwerking en gemeenschappelijke bijstand na de oorlog, welk ik zojuist de eer had te ondertekenen namens de Regering van de U.S.S.R., vertegenwoordigt een belangrijke politieke mijlpaal in de ontwikkeling der betrekkingen tussen Groot Britannië en de Sovjet Unie.

Dit verdrag is niet alleen van groot belang voor de volken van de U.S.S.R. en Groot Britannië, doch ook voor de volken, die de agressie van de Duitse fascistische imperialisten hebben gevoeld of wier vrijheid is bedreigd en nog kan worden bedreigd door de Hitleristische bende van rovers, onderdrukkers en verkrachters — al deze zullen hun bevrediging te kennen geven over het sluiten van dit historisch verdrag.

Onze Geallieerden over de gehele wereld zullen met ons de warmste gevoelens van bevrediging delen. Ons verdrag is onmisbaar teneinde sneller de vernietiging van het Hitleristische Duitsland te verzekeren en ons beoogde doel — de overwinning — te behalen.

Het huidige verdrag vertegenwoordigt ook de gemeenschappelijke lijn van actie van de Sovjet Unie en van Groot Britannië na de oorlog. Het feit, dat dit verdrag van kracht is voor een periode van twintig jaar en gebaseerd is op de gemeenschappelijke militaire en economische bijstand tegen een eventuele nieuwe agressie van Duitsland en ten doel heeft de veiligheid en het economische welzijn van de volken van Europa, spreekt voor zich zelf.

Hitler en zijn medeplichtigen in hun met bloed bevlekte beroving van Europa zullen thans meer dan ooit gevoelen, dat de Verenigde machten van hun tegenstanders zijn samengetrokken en versterkt. Des te beter voor ons, voor onze volken, voor onze gemeenschappelijke zaak.

Dit verdrag betekent en bevat veel meer dan de Brits-Russische overeenkomst van het vorig jaar: Het verdrag van 26 Mei 1942 merkt een nieuwe en vaste stap in de ontwikkeling in de Brits-Russische betrekkingen op grond van de alliantie en de gemeenschappelijke militaire bijstand tegen onzen gemeenschappelijken vijand, zowel heden als in de toekomst in Europa. Het voorziet in de verlangde grondslag voor een gemeenschappelijke actie na de oorlog en draagt alzo ten zeerste bij aan het belang ervan.

Het is verder nog nodig, dat het geen betrekking heeft op heden in dit verdrag, thans met succes worde bewaarheid en ten uitvoer gebracht. Zulk een verdrag zal met grote tevredenheid worden verwelkomd door de massa's van de Sovjet Unie waar onder de leiding van hun Groten en Oppersten Bevelhebber Stalin het Rode leger de heldhaftige strijd voert tegen de Duitse indringers, overtuigd in het geloof, dat de tijd niet ver is waarop de oprechte zaak de volledige overwinning zal behalen.

Aan U Heer Churchill en Heer Secretaris Eden, wien dit verdrag zoveel te danken heeft, mijn oprechte dank voor het actieve deel, dat Gij hebt gehad in alle phasen ervan.

Ik breng mijn oprechte persoonlijke dankbaarheid tot uiting aan Zijner Majesteits Regering voor de gastvrijheid, welke getoond is aan mij, vertegenwoordiger van de Regering der U.S.S.R.

Tot besluit wens ik U mijn hechte overtuiging te betuigen, dat het verdrag, welk heden getekend is, ten zeerste zal dienen in het bepalen van onze overwinning en de grote toekomst van onze beide volken" (Londen, (AP) 11.6).

### BOODSCHAP VAN STALIN.

Joseph Stalin gaf bij het wisselen van felicitaties met Churchill over het Brits-Russische gemeenschappelijk bijstandsverdrag uitdrukking aan zijn vertrouwen, dat dit „de vriendschappelijke betrekkingen tussen de Sovjet Unie en Groot Britannië evenals tussen onze landen en de Verenigde Staten nog meer zal versterken". Stalins antwoord op Churchills felicitatie werd hedenavond gezamenlijk met Churchills boodschap door de radio van Moskou voorgelezen. Churchill gaf uiting aan zijn vertrouwen, dat „van nu af aan onze drie grote mogendheden voort kunnen gaan in de samenwerking: wat ons ook moge wachten" (Moskou, (AP) 11.6).

### VERKLARING VAN LLOYD GEORGE.

David Lloyd George, Premier in Wereldoorlog I, had heden het laatste woord in de bijeenkomst van het Lagerhuis, waarbij Eden het tekenen van het Brits-Russisch verdrag bekend maakte.

Lloyd George zeide: „Als iemand, die meer dan twintig jaar gewerkt heeft om een goede verstandhouding te vestigen tussen Sovjet Rusland en dit land feliciteer ik den Premier en den Buitenlandsen Secretaris alsmede de Regering voor het tot stand brengen van dit verdrag.

Ware het enkele jaren geleden een feit geweest, vele grove blunders zouden zijn vermeden en niet alleen dat, doch deze oorlog zou zich nooit hebben voorgedaan".

Het Huis juichte hem toe en ging uiteen (Londen, (AP) 11.6).

### HET RUSSISCH VOLK HOORT HET NIEUWS.

Reusachtige menigten, die naar huis terugkeerden van het werk, hielden stil op de pleinen en straten om te luisteren naar de indrukwekkende radio-uitzendingen van het historisch Russisch-Brits gemeenschappelijk bijstandspact en de verstandhouding van de Sovjet Unie met de Verenigde Staten over problemen van de oorlog en na de oorlog. De bekendmaking werd ook begroet met grote tevredenheid in de officiële kringen.

Drie communiqué's werden uitgegeven: Een daarvan vertelde van Molotovs reis naar Londen en een ander van zijn bezoek aan Washington. Het derde gaf de text van het Sovjet-Brits 20-jarig verdrag.

Waarnemers hechtten ogenblikkelijk grote betekenis aan de bekendmaking, dat een „volledige overeenkomst bereikt is over de dringende taak om een tweede front in Europa te vestigen in 1942".

Dit nieuws kwam, terwijl de Duitsers verwoed vechten op de Krim en in de Oekraïne, terwijl hun landstrijdkrachten in West-Europa slechts de wacht hielden (Moskou, (AP) 11.6).

### MOLOTOVS BEZOEK AAN WASHINGTON.

De volgende verklaring werd door het Witte Huis uitgegeven over de besprekingen tussen President Roosevelt en den Russischen Minister van Buitenlandse Zaken Viacheslaff Michailovitsj Molotov:

„De Volkscommissaris van Buitenlandse Zaken van de Unie van Sovjet Socialistische Republieken, de Heer V. M. Molotov, arriveerde op een uitnodiging van den President van de Verenigde Staten van Amerika op 29 Mei in Washington en was voor enige tijd de gast van den President.

Dit bezoek aan Washington gaf de gelegenheid voor een vriendschappelijke wisseling van meningen tussen den President en zijn Adviseurs ter eenre zijde en den Heer V. Molotov en zijn gezelschap te anderer zijde.

Onder hen, die aan de besprekingen deelnamen, bevonden zich de Sovjet-Ambassadeur in de Verenigde Staten, de Heer Maxim Litvinoff, Harry Hopkins, Stafhoofd Generaal Marshall en Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse Marine Admiraal Ernest J. King. De Heer Cordell Hull, Staatssecretaris, voegde zich in de besprekingen over niet-militaire quaesties. Gedurende de loop der besprekingen, werd een volledige verstandhouding bereikt met betrekking tot de dringende taak om in 1942 een tweede front in Europa te vestigen. Bovendien werden maatregelen voor het vergroten en bespoedigen van de voorraden van vliegtuigen, tanks en andere oorlogsmaterialen van de Verenigde Staten naar de Sovjet Unie besproken.

Verder werden de fundamentele problemen besproken van de samenwerking tussen de Sovjet Unie en de Verenigde Staten in het verzekeren van de vrede en de veiligheid van de vrijheidlievende volken na de oorlog. Beide partijen verklaren met bevrediging haar eenheid van inzicht over al deze quaesties. Aan het einde van het bezoek vroeg de President aan den Heer Molotov den Heer Stalin namens hem te willen mededelen, dat volgens zijn gevoelen deze besprekingen uiterst nuttig zijn geweest in het vestigen van een basis voor een vruchtbare en nauwere relatie tussen de twee Regeringen in het nastreven van de gemeenschappelijke doeleinden der Verenigde Landen" (Washington, (AP) 11.6).

### BESCHULDIGING VAN MOLOTOV AAN HET DUITSE ADRES.

In een diplomatieke nota van 1200 woorden beschuldigde Molotov het Duitse Hoofdcommando ervan de „algemene practijk van physieke uitroeiïng" van oorlogsgevangenen toe te passen.

De derde nota over de Duitse wreedheden werd naar alle Regeringen gezonden waarmede Rusland betrekkingen heeft. Hierin werden nog talrijke Duitse misdaden, plunderingen, vernielingen en verwoestingen, uitbarstingen van geweld en massa-moorden opgesomd, die — volgens de nota — ten uitvoer zouden worden gebracht „overeenkomstig de plannen van de Duitse Regering" (Londen, (AP) 11.6).

### TURKIJE OP DE HOOGTE GEHOUDEN.

Men is in Londen van mening, dat Groot Britannië en Rusland de Turkse Regering op de hoogte hebben gehouden van de voortgang der besprekingen voor het sluiten van het verdrag en in verband daarmede aan Turkije hebben verzekerd, dat men zijn onschendbaarheid zal waarderen (Londen, (AP) 11.6).









# EEN HERINNERING

**Duits-Russisch Pact in 1939.**

Na twee conferenties werd het Duits-Russische non-agressie pact op 23 Augustus 1939 ondertekend.

De rijksminister van Buitenlandse Zaken, Joachim von Ribbentrop hield op 23 Augustus 1939 in tegenwoordigheid van den Duitsen Ambassadeur te Moskou, graaf Von der Schulenburg, een gesprek van 3 uren met de heren Molotov en Stalin. De Rijksminister van Buitenlandse Zaken ging diezelfde dag om 22 uur, ter voortzetting der besprekingen, opnieuw naar het Kremlin. De onderhandelingen werden beëindigd met een accoord over een non-agressie pact tussen Duitsland en de Sovjet-Unie.

Het verdrag luidde als volgt:

De Duitse Rijksregering en de Regering van de Unie der Sovjet Republieken, geleid door de wens, de zaak van de vrede tussen Duitsland en de U.S.S.R. te bevorderen en uitgaande van de principiële bepalingen van het neutraliteitsverdrag, dat in April 1926 tussen Duitsland en de U.S.S.R. is gesloten, zijn het volgende overeengekomen:

**Artikel 1:** De twee contracterende partijen verbinden zich, zich te onthouden van iedere gewelddaad, iedere agressieve handeling en iedere aanval jegens elkaar, en wel zowel afzonderlijk als tezamen met andere mogendheden.

**Artikel 2:** In geval een der contracterende partijen het voorwerp zou worden van oorlogsdaden van de zijde ener derde mogendheid, zal de andere partij deze derde mogendheid in generlei vorm steunen.

**Artikel 3:** De Regeringen der twee contracterende partijen zullen in de toekomst voortdurend voeling met elkaar houden, ten einde elkaar wederkerig in te lichten over vraagstukken, die haar gemeenschappelijke belangen raken.

**Artikel 4:** Geen der twee contracterende partijen zal deel nemen aan enigerlei groepering van mogendheden, welke direct of indirect tegen de andere partij is gericht.

**Artikel 5:** In geval tussen de contracterende partijen meningsverschillen of conflicten over vraagstukken van een of andere aard zouden ontstaan, zullen partijen deze geschillen of conflicten uitsluitend langs de weg van vriendschappelijke gedachtenwisseling of, zo nodig, door arbitragecommissies regelen.

**Artikel 6:** Het onderhavige verdrag wordt gesloten voor de duur van 10 jaar, met de bepaling, dat, voorzover niet een der partijen het een jaar vóór afloop van deze termijn opzegt, de geldigheidsduur van dit verdrag zal worden geacht automatisch met 5 jaar te zijn verlengd.

**Artikel 7:** Het onderhavige verdrag zal binnen de kortst mogelijke tijd worden geratificeerd. De ratificatiedocumenten zullen te Berlijn worden uitgewisseld. Het verdrag treedt terstond na de ondertekening in werking.

Voor de Duitse Rijksregering,
get. Von Ribbentrop.
Met volmacht der Regering van de U.S.S.R.
get. Molotov.

# Bir el Hacheim gevallen.

## DUITS OFFENSIEF BIJ CHARKOV BEGONNEN

### Russen slaan aanvallen op Sebastapol af.

### Suñer in Parijs.

**Minimum-soldij U.S.A.-soldaten $ 50 per maand.**

**BIR HACHEIM DOOR BRITTEN VERLATEN.**

Een Brits communiqué van Caïro luidt als volgt: „Volgens opdracht van Generaal Ritchie trok het garnizoen van Bir Hacheim zich terug in de nacht van 10 op 11 Juni. De Vrije Franse troepen van het garnizoen onder Generaal Koenig hebben 16 dagen lang aanvallen op grote schaal met infanterie, tanks en vliegtuigen afgeslagen en hevige verliezen toegebracht aan de asstrijdkrachten. Zij hadden een belangrijk aandeel in het verijdelen van de plannen van den vijand. Hun schitterende gevechtsqualiteiten hebben de bewondering gewekt van de Verenigde Landen" (Caïro, (AP) 11.6).

**OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.**

Het Britse communiqué luidt als volgt: „Onze pantserstrijdkrachten bestreden gisteren de vijandelijke pantserstrijdkrachten ten Oosten van Harmat. Biezonderheden van de strijd zijn nog niet beschikbaar. Er is niets te vermelden van andere sectoren" (Caïro, (AP) 12.6).

**OPENING VAN HET DUITSE OFFENSIEF.**

Het DNB zeide, dat de Duitse aanvallen ten Zuid-Oosten van Charkov en tegen Sebastopol op de Krim de nodige voorafgaande activiteiten zijn voor een „komend groot offensief" tegen het Rode leger (Berlijn, (AP) 11.6).

**DE GEVECHTEN IN RUSLAND.**

Henry Cassidy seint uit Moskou: Duitslands legers en luchtmacht vergroten de druk langs het gehele front en vallen op 3 voorname punten aan: met een nieuwe aanval van Charkov uit in de Oekraïne, het werpen van gehele divisies tegen het belegerde Sebastopol en het bestoken van Murmansk uit de lucht. De berichten van de slagfronten gaven te kennen, dat de Duitsers ten leste beginnen met hun zomercampagne en tot grotere actie overgegaan na bijna zes maanden lang te zijn tegengehouden en teruggeduwd.

Het Tass-agentschap meldde van Sebastopol, dat de Duitsers gedurende de laatste 24 uur herhaaldelijk aanvielen en machtige strijdkrachten in het gevecht wierpen. Niettegenstaande de intensiteit en de koppige aanvallen slaagde de vijand er echter niet in de weerstand van Sebastopols verdedigers te breken. De troepen houden hecht stand en de luchtactiviteit aan beide zijden wordt als intens beschreven. Tass zeide, dat de vliegers van de Rode luchtmacht, die de stad verdedigen, 29 Duitse vliegtuigen neerschoten en 16 andere beschadigden gedurende de laatste dagen, terwijl afweerkanonnen nog 20 Duitse vliegtuigen omlaag haalden.

In de Charkov-sector waar volgens het communiqué van gisterenavond de Duitsers een offensief begonnen, worden geen biezonderheden van de strijd gegeven in de berichten van heden.

Het middagcommuniqué meldde slechts geen belangrijke veranderingen gedurende de nacht. De Duitsers kozen voor hun offensief in de Oekraïne dezelfde sector waar de Russen dat van hen de vorige maand uitvoerden. Von Bocks doel was klaarblijkelijk om het gebied te herwinnen, dat hij verloren had en te pogen Timosjenko's materiaal en manschappen uit te putten.

Met Charkov als zijn basis heeft Von Bock klaarblijkelijk veel van de 30 divisies infanterie, 6 tank-divisies, artillerie en vliegtuigen te zijner beschikking, die de Duitsers concentreerden tegenover Rostov, doch naar het Noorden overplaatsten om het hoofd te bieden aan Timosjenko's Mei-offensief. Roemeense en Hongaarse strijdkrachten dienen ook onder Von Bock in de Charkov-sector (Moskou, (AP) 11.6).

**DUITSERS OVER DE STRAAT VAN KERTSJ?**

Britse bronnen deelden mede een uitzending van Radio Vichy te hebben opgevangen volgens welke de Duitsers de Straat van Kertsj zijn overgestoken en geland zijn op het vasteland van de Caucasus en de stad Anapa hebben veroverd. Dit bericht werd door geen andere bronnen bevestigd (Londen, (AP) 11.6).

**RUSSISCH COMMUNIQUÉ.**

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt:

„Gedurende de dag van 11 Juni voerden onze troepen verwoede defensieve gevechten tegen de oprukkende vijandelijke tanks en infanterie aan het Charkovfront. In de Sebastopolsector hadden koppige gevechten voortgang. Onze troepen sloegen vijandelijke aanvallen af en brachten hevige verliezen toe. Bij gevechten gedurende slechts drie dagen verloren de Duitse fascistische troepen bijna 15.000 officieren en manschappen aan doden. Meer dan 50 tanks en meer dan 80 vliegtuigen werden vernield. Geen belangrijke veranderingen hadden plaats in andere sectoren".

Een aanvullend communiqué luidt als volgt: „Op 10 Juni vernielden of beschadigden onze luchteenheden in verscheidene sectoren van het front 80 Duitse tanks, meer dan 300 vrachtauto's met troepen en voorraden, ammunitie- en olie-opslagplaatsen. Zij sloegen uiteen en vernielden gedeeltelijk ongeveer 4 compagniën van de vijandelijke infanterie" (Moskou, (AP) 12.6).

**BLAUWE LEGIONNAIRES NAAR SPANJE TERUG.**

Een groep van 1400 Blauwe Legionnaires verlaat Berlijn op 13 Juni onder Commando van Kolonel Zamalloa terug naar Spanje. Het communiqué deelde niet mede, of reeds troepenverplaatsingen in Rusland zijn gearriveerd of later naar het front vertrekken. Een officiële receptie voor de terugkerende veteranen zal gehouden worden in Vitoria (Madrid, (AP) 11.6).

**DUIKBOOT TOT ZINKEN GEBRACHT.**

Persberichten van een Cubaanse kuststad delen mede, dat een duikboot, welke een Noordamerikaanse koopvaardijschip met machinegeweren beschoot, werd geramd en beschoten door het schip en klaarblijkelijk tot zinken gebracht. De berichten zeiden, dat de Noordamerikaanse Vice Consul en andere personen in de buurt snel een som van duizend dollar bijeenbrachten en aan de bemanning aanboden. Het incident vond ongeveer 10 dagen geleden plaats, terwijl het schip voorbereidingen trof om de Cubaanse haven binnen te gaan. Enkele mijlen van de kust kwam de duikboot aan de oppervlakte. Twee mannen kwamen op dek en begonnen het schip met machinegeweren te beschieten. De kapitein richtte de voorsteven van het schip op de duikboot en de artillerist aan boord opende vuur waarbij 2 schoten de commandotoren van de duikboot troffen.

Berichten van het gebied zeiden, dat slechts 1 man aan boord werd gewond door het machinegeweervuur en dat een grote olieslier werd waargenomen waar de duikboot zich bevonden had (Havana, (AP) 11.6).

**ZWEEDS SCHIP TOT ZINKEN GEBRACHT.**

De beschieting en het tot zinken brengen van een klein Zweeds vrachtschip in de Atlantische Oceaan verschillende dagen geleden, terwijl het zoeklicht speelde op de Zweedse vlag van het schip, werd onthuld met de aankomst van 20 schipbreukelingen. De Kapitein van het schip zeide, dat de aanval plaatsvond om ongeveer 21.45 uur nadat het schip haast botste tegen de duikboot, die aan de oppervlakte lag om de batterijen te vullen (Een haven aan de Oostkust van de Verenigde Staten, (AP) 11.6).

**DE RAF BLEEF WEER THUIS.**

De Britse bombardementsvloot bleef voor de derde achtereenvolgende nacht op de grond. Ingelichte personen gaven als reden op, dat het weer boven het vasteland nog slecht is (Londen, (AP) 12.6).

## WERELDNIEUWS.

**REDE VAN KNOX OVER NA-OORLOGSE PERIODE.**

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide in een rede bij de overgangsexamens op de Harvard Universiteit, dat de Verenigde Staten in de periode na de oorlog zich ervan moeten onthouden te pogen hun systeem van democratie aan alle volken van de wereld op te dringen, teneinde hun vrijheid te verzekeren.

Knox zeide: „Wij zijn van mening, dat de democratie de beste grond is waarin wij de menselijke vrijheid kunnen kweken, doch dat is niet noodzakelijkerwijze zo".

Knox zeide: „Al wat wij kunnen doen, alles wat wij moeten proberen, in de onheilzwangere jaren die zullen volgen na de oorlog, is om een tijdperk van rust te scheppen; een heilzame economische orde voeden; de levensstandaarden opheffen; gebrek en ontbering verminderen; het verspreiden van kennis en verstandhouding bevorderen; heropbouwen met alle wijsheid waarover wij kunnen beschikken; een internationale wetgeving samenstellen en zich daaraan houden — indien nodig — verplichten. Als dit gegeven is moeten de volken van de wereld eerst met hun eigen pogingen de vrijheden ontwikkelen en dan behouden, die zij zouden genieten".

Hij zeide, dat de Verenigde Staten zich tegen nieuwe agressies zouden moeten verzekeren door te helpen een doelmatige militaire macht te onderhouden voor het verrichten van „politiediensten" in de wereld. Hij verklaarde echter, dat men niet zou moeten trachten Amerika te maken tot een „gelukkig eiland van welvaart in een Oceaan van armoede" (Cambridge, Massachusetts, (AP) 11.6).

**MINIMUM $ 50 PER MAAND.**

De Noordamerikaanse Senaat voltooide de goedkeuring van het Congres van de militaire loonregelingswet, waardoor het minimum soldij op vijftig dollar per maand gebracht wordt voor de strijdkrachten met ingang van 1 Juni 1942 (Washington, (AP) 11.6).

## NEDERLAND.

**AARTSBISSCHOP JOHANNES VAN UTRECHT EN DE U.S.A.-PERS.**

De „New York Times" van gisteren bevatte een speciaal artikel gewijd aan Utrechts Aartsbisschop dr. Johannes de Jong. Het is een artikel uit een serie „Kerkelijke figuren, die Hitler uitdagen" en het is geschreven door Henry Leipere secretaris voor buitenlandse aangelegenheden van de „American Federal Council of Churches".

Het stuk vermeldt de Herderlijke Brief van Augustus 1940 en zegt o.a.: „Deze Brief is karakteristiek voor de houding der Nederlandse r.k. Bisschoppen, boeten noch dreigementen kunnen hen stil houden, wanneer het geestelijk welzijn van hun volk op het spel staat."

**VERKLARING VAN MINISTER SOEJONO.**

Minister Adipati Ario Soejono heeft na zijn eedsaflegging verklaard:

„Mijn ambt zal mij in staat stellen te werken voor de eenheid van Nederland en Indonesië. Het is een aanwijzing, dat de regering den Indonesiërs een volledige stem in de administratie van Indië wil en zal geven. Ik ben ervan overtuigd, dat Nederlanders en Indonesiërs tezamen moeten gaan in een toekomst, waarin zij onder de Kroon, als Ambassadeur Alexander Loudon verklaarde aan de pers: „Des heren Soejono's benoeming is een bewijs van de hechte eenheid des Koninkrijks onder leiding van de Koningin. Deze benoeming wijst op een steeds toenemende evolutie van de verhoudingen tussen de delen van het Koninkrijk. Het betekent een grote stap voorwaarts. De dagen der koloniale overheersing liggen ver achter ons" (Londen, G.P.D. 12.6).

**WAARSCHUWING AAN NEDERLANDSE VOLK.**

De Nederlandse Regering in Londen zond een waarschuwing uit aan de bevolking in Nederland om weg te blijven van de fabrieken, welke worden gebruikt voor de Duitse oorlogsmachine omdat de Raf spoedig deze fabrieken zal aanvallen met „vele zware bommen".

De uitzending over radio Oranje legde er de nadruk op, dat de waarschuwing niet slechts voor de komende dagen of weken is, doch „voor de komende maanden" en dat dezelfde waarschuwing is gegeven aan de inwoners van alle bezette landen (Londen, (AP) 11.6).

## CURACAO.

**WEER EEN ONGELUK OP SALIÑA.**

Gistermiddag om ongeveer 17.15 uur is er voor de school bij het bekende kruispunt op de Saliña een vrij ernstig auto-ongeluk gebeurd tussen een personenwagen, een autobus en een Amerikaanse truck. Naar de Verkeerspolitie ons mededeelde, moet dit ongeluk grotendeels te wijten zijn aan het biezonder snel rijden van de autobus. De aanrijding was zo hevig, dat de Amerikaanse truck omsloeg en 1 inzittende, een Amerikaanse soldaat, eruit werd geslingerd tegen het hek van de school. Deze man is zwaar gewond. Ook de bestuurder van de autobus werd ernstig gewond, terwijl er voorts nog twee Amerikaanse soldaten zijn, die minder ernstige verwondingen hebben opgelopen.

Zowel bij de Amerikaanse truck als bij de autobus is de geleden materiële schade zeer groot, terwijl bij de personenauto, die achteraan kwam opgerijden, door een vlug omgooien van het stuur, lichtere schade valt te constateren. Eerste hulp werd verleend door Dr. Ph. Hartz.

**VERENIGINGSNIEUWS.**

**Katholieke Sportcentrale:** Zaterdag 16.— uur Gasmaatschappij — Parera.

**Surinaamse Jeugd Club:** Den Katholieken Surinaamsen ouders wordt verzocht hun kinderen naar de Surinaamse katholieke club te sturen.

**Iedere Zaterdag om 16.30** is er bijeenkomst bij de kerk te Groot Kwartier. Leidsters zijn de dames B. Karg en E. Relyveld.

## ALLERLAATSTE NIEUWS

**— Londen:** Het Russisch middagcommuniqué zegt, dat in de afgelopen nacht geen belangrijke veranderingen plaats vonden aan het front. In een sector aan het Noordwestelijke front poogde de vijandelijke infanterie aan te vallen. Door een goedgericht vuur van de Sovjet-kanonniers werden de Duitsers echter teruggeworpen. 200 Doden en gewonden werden door hen achtergelaten.

**— Rome:** Het Italiaans communiqué deelde mede, dat Taranto in de afgelopen nacht voor de vierde achtereenvolgende nacht door Britse bommenwerpers is aangevallen. Het aantal ongevallen is gestegen tot 21. Ook zegt het Italiaanse Hoofdcommando, dat meer dan 2000 gevangenen werden gemaakt bij de verovering van Bir el Hacheim door de as.

**— Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat de Duitse strijdkrachten ten Oosten van Charkov in toenemende mate succesrijke aanvallen doen.

**— Pearl Harbor: Thans wordt onthuld, dat Noordamerikaanse vliegers, schreeuwende: „Remember Pearl Harbor", 9 en mogelijk 11 Japanse oorlogsschepen en transportschepen in de haven van Tuagi op de Salomonseilanden op 4 Mei tot zinken hebben gebracht als een voorspel van de Slag in de Koraalzee. De deelnemers aan de slag deelden mede, dat met zekerheid 2 zware kruisers, 3 lichte kruisers, 2 torpedojagers en 2 grote transportschepen tot zinken werden gebracht. Een wachtschip voor vliegtuigen en een derde transportschip werden ook mogelijk tot zinken gebracht, evenals talrijke kleine boten. Escadrilles van een vliegdekschip deden een verwoede aanval en alle keerden zonder een schrammetje terug. Hoe vernielend de slag ook was voor den vijand, was** deze slechts een voorproefje van wat zou komen, want een der officieren zeide: „Wij gaven hun een grotere dosis van hetzelfde goedje in de daaropvolgende Slag van de Koraalzee", welke een week lang duurde. De Luitenant Commandanten Joseph Taylor en William Burch beschreven de verpletterende aanval op de vijandelijke basis 1000 mijl ten Noord Oosten van Australië op het kleine eiland Florida midden van de Salomonsgroep. Burch zeide: „Wij kwamen vroeg in de morgen over Tulagi, elk vliegtuig in positie en met een volle lading van torpedo's en bommenwerpers. Wij wisten niet wat te verwachten, doch door de openingen in het wolkendek konden wij de haven zien vol troepen en transportschepen."

Taylor vertelde van de feitelijke aanval: „Zodra ik zag welke schepen in de haven lagen, gaf ik den vliegers instructies welke zij moesten treffen. In de verwarring was er geen tijd voor gedetailleerde aanwijzingen. Wij gingen gewoon aan het werk met torpedo's en bommen. Het enige wat ik mij duidelijk herinner, terwijl de duikbommenwerpers overgingen in gillende duikvluchten, was dat elke vlieger iets riep door zijn radio-telefoon. De meesten schreeuwden: „**Remember Pearl Harbor**". Wij vatten de Japanners niet juist geheel onvoorbereid, doch zij gaven geen afweervuur af voordat de aanval begon. Tegen die tijd was het te laat. Laat Burch u vertellen hoe het toneel eruit zag, toen het karwei verricht was."

[Wat Burch vertelde, is op het ogenblik nog niet binnen — Redactie].

HOE INDIE STREED:

# Bommen op Sumatra.

## Groeiende haat der Inlanders tegen Japan.

**Zusters vertellen haar ervaringen.**

Tot slot van onze serie „Hoe Indië streed" plaatsen wij nog de drie volgende stukken:

Ergens op Sumatra, 4 Februari 1942.

Van Sabang tot Palembang, van Padang tot Belawan is Sumatra thans door de Japanse bommenwerpers bezocht. En het resultaat? Het Weermacht-communiqué geeft op deze vraag dagelijks het antwoord als het zegt, dat verschillende plaatsen in de Buitengewesten gebombardeerd werden, doch dat de schade gering is.

Er is thans bijna geen stad of plaats van enige betekenis, die van de bezoeken der vijandelijke bommenwerpers gevrijwaard is gebleven. Tot dusverre beperkten deze luchtaanvallen zich in hoofdzaak tot de vliegvelden van Sumatra en aanvallen op de havens van Sumatra's West- en Oostkust.

Belawan, de haven van Deli, en Sabang zijn enige malen gebombardeerd, terwijl Emmahaven, de haven van Padang, het eveneens heeft moeten ontgelden. De materiële schade aan deze havens is over het algemeen gering. In Belawan werd een tweetal schepen getroffen, terwijl het emplacement enigszins beschadigd werd.

Inclusief Sabang concentreerden de aanvallen der Japanners zich in hoofdzaak op de havenplaatsen. In de eerste plaats hebben deze luchtaanvallen ten doel de verbindingen tussen Java en Sumatra te verbreken en de aanvoeren te verhinderen.

**Verbindingen bleven intact.**

Het zou den Japanners te veel eer toegezwaaid zijn, wanneer wij zouden beweren, dat zij in hun opzet geslaagd zijn. Integendeel! — zowel over zee als door de lucht functionneren de verbindingen nog steeds voortreffelijk. Zeker — zo nu en dan moet wel eens tijdelijk een vliegveld worden overgeslagen, omdat de bomtrechters het veld voor korte tijd buiten werking hebben gesteld, doch dit euvel is gewoonlijk weer spoedig verholpen. Ook de vliegtuigen der burgerlijke luchtvaart-maatschappijen laten zich door de Japs niet afschrikken en — hoewel volkomen weerloos — houden de dappere kerels van de K.N.I.L.M. de verbindingen nog steeds intact.

Er zullen dan ook heel wat bommen van zwaarder caliber nodig zijn, alvorens de speldeprikken, die de vijandelijke luchtmacht Sumatra dagelijks toedient, effect sorteren.

**Sumatranen bleven kalm.**

Behalve het verbreken der verbindingen en het verhinderen der aanvoeren, hebben de Japanse speldeprikken ongetwijfeld mede ten doel Sumatra vooral niet te doen vergeten, dat het in oorlog is. Mogelijk dat zij hopen het moreel der burgerbevolking te ondermijnen of een nerveuze stemming te verwekken. Indien dit mede de opzet is moet het ons van het hart, dat de Japs in dit opzicht de plank wederom mis geslagen hebben. Want — met uitzondering van enkele zwakke broeders en zusters houdt geheel Sumatra zich uitstekend. In het algemeen mag men zeggen, dat noch de bombardementen, noch het sirene-gehuil de Sumatranen uit hun evenwicht kunnen brengen — ook de inheemse bevolking niet.

Integendeel — op de inheemse bevolking hebben de bombardementen een averechtse uitwerking, vooral daar waar onschuldigen als koelies en kampong-bewoners het slachtoffer werden. Overal, waar dit het geval is, neemt men een groeiende haat waar tegen alles wat Japans is.

**De kansen op een invasie.**

Hier en daar bestaat in Sumatra de neiging de onophoudelijke bombardementen op vliegvelden en havenwerken te zien in het licht eener invasie. Natuurlijk is deze mogelijkheid niet uitgesloten, doch over het algemeen huldigt men hier toch de mening, dat de Japs niets zullen ondernemen alvorens Singapore gevallen zou zijn. En naarmate de verdediging van Singapore steeds sterker wordt en de geallieerde vliegtuigen zich steeds krachtiger boven Malakka teweer stellen, wordt de kans op een aanval van zee uit op Sumatra geringer.

Ook een invasie door middel van parachutisten. wordt als mogelijkheid geopperd.

Over het algemeen is tot nu toe de aangerichte schade gering en... spoedig weer hersteld. Want tientallen koelies werken zowel bij dag en — als gevolg van het herhaalde luchtalarm — zo nodig ook 's nachts aan het herstel der vliegvelden, zodat deze binnen korte tijd weer door de militaire en burgerlijke luchtmacht gebruikt kunnen worden.

Zo is de situatie in Sumatra — na enige weken van luchtaanvallen en bombardementen.

**Ieder is op zijn post.**

Vastberaden en vol vertrouwen wacht Sumatra de gebeurtenissen af. In hun stellingen staan onze mannen op hun post, terwijl de burgerij de laatste hand legt aan de voltooiing van de schuilkelders en de vervolmaking van haar oorlogsorganisaties. O. & O. doet wat het kan. Het zorgt voor warme kleren en koele dranken, voor radio's en koelkasten, voor boeken en tijdschriften teneinde onzen jongens op de eenzame posten in het Buitengewest Sumatra ontspanning en afleiding te bezorgen.

Inmiddels gaat men voort met de versterking van Sumatra's defensie. Stellingen worden gebouwd, bruggen ondermijnd. Grote spoorwegladingen en autotransporten bewegen zich in alle richtingen over het eiland.

Evenals Borneo, Celebes, Nieuw Guinea en andere eilanden zal Sumatra laten zien, dat zijn mannen kerels zijn, die weten hoe zij hun eiland tot den laatsten man verdedigen moeten!

* * *

### DE AANVALLEN OP BELAWAN-DELI.

4 Februari 1942.

Hedenmorgen heb ik een bezoek gebracht aan Deli's beroemde haven, Belawan Deli, dat juist vandaag een week geleden voor het eerst bezoek kreeg van Japanse bommenwerpers, Vrijdag jl. opnieuw gebombardeerd werd en ook heden weer Japanners op „de koffie kreeg."

Met een militaire auto ging het in vliegende vaart naar deze havenplaats. Op bepaalde afstanden werd onze vaart onderbroken door wachtposten, die zich verdekt langs de weg hebben opgesteld, teneinde iederen voorbijganger en automobilist aan een nauwkeurig onderzoek te onderwerpen.

Ik begaf mij naar het haventerrein om de verwoestingen, die de Japanse bommenwerpers hadden aangericht, in ogenschouw te nemen.

Hoewel er weinig slachtoffers te betreuren zijn, dient erkend te worden, dat de Japs hier niet onbelangrijke schade hebben aangericht. Vooral de vorige week Vrijdag hebben zij hier omstreeks twee uur in de namiddag behoorlijk huisgehouden. Het bombardement dat op die dag in de morgenuren plaats had, richtte niet de minste schade aan.

Alleen een paar bomkraters langs de weg bewijzen nog dat de Japs die morgen op bezoek waren geweest.

**Aanval op schepen.**

In de middaguren kwamen zij echter terug. Blijkbaar hadden zij ditmaal bommen van veel groter kaliber meegebracht, zoals uit de aangerichte schade en de grotere kraters is af te leiden. De belangrijkste doelen, waarop de Japs het gemunt hadden, werden gevormd door een tweetal schepen die aan de kade gemeerd lagen, alsmede door het emplacement.

Hoe slecht de Japs kunnen mikken, bewijst wel het feit, dat zij ondanks het vrije spel, dat zij hier hadden, niet minder dan 80 bommen nodig hadden om de beide schepen zodanig te beschadigen, dat zij voorlopig niet meer bruikbaar zijn. Voltreffers werden op deze schepen trouwens niet geboekt.

Doch enige „near-misses" die op de betonnen kade terecht kwamen, hadden tot gevolg dat een der schepen in brand raakte en het andere lek sloeg, waarna het schip langzaam slagzij maakte en thans geheel op zijn kant ligt. Het vuur greep op voor- en achterzijde van het schip om zich heen: Aan blussen viel tijdens het hevige bombardement niet te denken. Doch niet zodra waren de vijandelijke bommenwerpers verdwenen of het brandende schip werd tot zinken gebracht om verder onheil te voorkomen.

Natuurlijk moest ook de kade het ontgelden. Een drietal zware bommen sloeg grote gaten in het beton. De uit zink opgetrokken loodsen bekwamen hier en daar eveneens schade. Hier en daar werd het dak door scherven en door de sterke luchtdruk gewoonweg afgeslagen, terwijl op andere plaatsen het dak als het ware doorzeefd is met bomscherven.

Dit was wel het zwaarste bombardement dat Belawan tot nu toe te doorstaan had.

**Tank getroffen.**

Maandag werd de haven opnieuw door een Japanse verkennerbommenwerper bezocht. Juist nadat ik de schade van vroegere bombardementen had opgenomen ging de sirene. Geruime tijd vloog het vijandelijke vliegtuig boven de haven, blijkbaar nieuwsgierig naar de uitwerking van het bombardement van Vrijdag.

Na enige tijd wierp het een viertal lichte bommen uit, waarvan er één doel trof. Een der tanks, waarin grote hoeveelheden palmolie zijn opgeslagen, werd zwaar beschadigd, terwijl enkele andere tanks door bomscherven werden opengescheurd. Onmiddellijk vloeide de olie door de gaten naar buiten. Ik kon waarnemen, hoe de dikke brei zich langzaam over het terrein verbreidde en de aarde bloedrood kleurde.

De burger-bevolking is in haar geheel geëvacueerd, zodat de Japs ook niet langer in staat zijn slachtoffers te maken. Onder de weinigen, die uit hoofde van hun beroep nog ter plaatse vertoeven, heerst een opgewekte stemming. Van zenuwen of gedruktheid is hier niet de minste sprake. Ook Belawan houdt zich ondanks de Japanse bombardementen uitstekend.

* * *

### VLUCHTELINGEN UIT TERNATE: VLAK VOOR EEN MIJNENVELD!

**Vluchtende nonnetjes.**

Onlangs zijn enige uit Ternate geëvacueerde Zusters op Java aangekomen. Onderstaand relaas is door het Katholieke weekblad „De Weg" — waaraan een en ander door ons is ontleend — samengesteld uit enige uittreksels van het reisverhaal van een harer:

De eerste dagen van onze vacantie brak de oorlog uit en in de 10e December, geloof ik, hebben ze hier al gebombardeerd. Van toen af hebben we iedere nacht in de kampong geslapen. 's Avonds om een uur of 17 uur trokken we er naar toe, tot s'morgens 6 uur dan gingen we weer terug.

We sliepen 3 aan 3, met alle ramen dicht. De mochten niet open. Dus u kunt begrijpen, hoe wij sliepen. Bovendien zaten we de gehele avond in het donker. Op Kerstnacht hebben we ook nachtmis gehad, op de voorgalerij van ons huisje, bij het licht van een kaarsje. s'Daags vóór Kerstmis was het hier erg spannend, 's nachts om 3 uur alarm, alles werd opgeroepen: er dreigde gevaar uit zee, maar gelukkig is alles goed afgelopen.

**Laatste gelegenheid om te evacueren.**

Met Kerstmis zijn we de gehele dag in de kampong geweest.

Totdat de resident van Ambon een boot stuurde, waarmede iedereen mee kon, die geëvacueerd wilde worden. Het was de laatste gelegenheid. Alle Europese dames gingen, zodat wij besloten ook maar mee te gaan. Bovendien was onze school gesloten, er kwamen geen kinderen meer, zodat we toch niets te doen hadden......

3 Januari om 11 vertrokken we. Wat was dat een verschrikkelijk afscheid: al die mannen, die hun vrouwen en kinderen wegbrachten. Alleen de vrouw van...... kon niet mee, daar zij elk ogenblik een kleintje kon verwachten. Het was zo akelig haar te zien huilen, toen we allen heengingen...... We waren dekpassagiers, het was een kleine vrachtboot, een kustvaartuig. De kapitein was een Arabier, een heel goede man.

We begonnen maar met de bedden aan dek uit te spreiden, alles lag door elkaar, mannen, vrouwen, kinderen en zusters, ruimte was er verder niet. Wassen was onmogelijk: er was geen water. Voor eten en drinken had ieder zelf moeten zorgen. Toch was de stemming erg knus en gezellig.

's Morgens 5 Januari half 12 lagen we in de Baai van Ambon en we werden niet eerder dan 's avonds door den loods binnengehaald. We kwamen daar aan. We zaten op de boot op onze barang te wachten, totaal moe. der Overste voor ons logies ging zoeken. We vonden dat heel gewoon, we hadden al dagen zo gezeten. Toen kwam de havenmeester en nog zo'n paar hoge toeans, en die vonden het zo verschrikkelijk, dat we daar zo in het donker zaten, dat zij ons vast meenamen naar het kantoor van den havenmeester, die zijn vrouw opbelde om alle ijswater te sturen, dat ze maar in huis had. U begrijpt, hoe blij we waren, want we waren uitgedroogd. We konden gelukkig op de K.P.M.-boot slapen, waarmede we de volgende dag zouden vertrekken. Nu ons eerst wat opgeknapt, gewassen en schoon goed aangetrokken. Wat heerlijk eindelijk weer eens in een schoon bed...... De volgende morgen hadden we ons goed en wel geïnstalleerd, toen het bericht kwam, dat we naar een andere boot moesten, die rechtstreeks naar Soerabaia ging. Wij allen barang weer in bootjes overgeladen en toen wij ook naar de andere boot.

We vertrokken om 17 uur 's middags. 's Anderendaags aan de radio hoorden we, dat Ambon gebombardeerd was, precies één uur nadat we vertrokken waren. Dus ze hadden ons nog kunnen zien. De reis ging verder voorspoedig......

**Veilig door een mijnenveld.**

Alleen de laatste avond hebben we nog even in spanning gezeten. 's Avonds omstreeks 21 uur kwamen ze den kapitein roepen, dat er geseind werd. De kapitein zeide ons, dat het niet het gewone sein van onze Marine was. Wat kon dat wezen? Onze boot seinde terug en ging stil liggen. Langzaam kwam die andere boot nader. Gelukkig bleek, dat het een van onze eigen duikboten was. Zij vroegen waarom wij stillagen en vonden het daar erg gevaarlijk, vlak voor een mijnenveld. Daarom namen zij ons mee. Wij hadden geen afweergeschut aan boord en dan alleen maar vrouwen en kinderen. Gelukkig is alles goed afgelopen. Toen we aankwamen, hoorden we, dat de boot, die vlak achter ons kwam en dezelfde route volgde, met man en muis was vergaan......

Nou, wij konden een Te Deum bidden, trouwens, de bemanning zeide — wat zij ook meende — dat ons bidden veel geholpen had. Een zei er: „Zusters, ik ben een ongelovige, maar ik geloof zeker, het bidden van u heeft ons veilig overgebracht, want in de vaart krioelde het van duikboten!"

# SPORT - RUBRIEK.

**Officiële Mededelingen**

van

**„De Curaçaose Voetbalbond".**

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

| | |
|---|---|
| Zondag 21 Juni 1942: Junior klasse | Jong Holland Jr. Independiente Jr. % (Taytelbaum) |
| Zondag 21 Juni 1942: Res.A-klasse | Volharding 2 — Jong Curaçao 2 * (Rosberg) |
| Zondag 21 Juni 1942: A-klasse | Jong Holland 1 — Independiente 1 (Ankoné) |
| Zondag 28 Juni 1942: Res.A-klasse | Volharding 2 — Independiente 2 * (Leers) |
| Zondag 28 Juni 1942: A-klasse | Jong Curaçao 1 — Arsenal 1 (Visser) |

SCHERPENHEUVEL.

| | |
|---|---|
| Zondag 21 Juni 1942: A-klasse | Atlanta 1 — Scherpenheuvel 1 (Rog) |
| Zondag 28 Juni 1942: Res.A-klasse | Atlanta 2 — Scherpenheuvel 2 (Rog) |

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

INSCHRIJVINGEN: Jong Holland: C. Prince, J. Martis, R. E Willems, E. D. Aloysio, C. Th. Marques.
Jong Curaçao: F. Lasten, A. Kelly.
Independiente: J. C. Vos, J. Willems, Chr. Janga, J. de Windt, B. J. Isa.

AFSCHRIJVINGEN: Jong Curaçao: E. Fermin.

HET BESTUUR.

## Kerkberichten.

Week van Zo. 14 Juni t/m 20 Juni 1942
In de ritus der Dominicanen:
Zo.: Zondag onder het Octaaf van het Feest van het H. Hart.
Do.: H. Ephraem van Syrië, Diaken en Kerkleraar.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

**KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.**
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507
Zondag:
6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.30 Lof.
Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

**H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai**
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170: spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.
Zondag:
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P).
17.— Lof.
Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Lof.
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

**H. FAMILIE-KERK, San Mateo.**
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.
Zondag:
5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof en Adoratie voor de mannen.
Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
17.— Lof ter ere van het H. Hart.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17 — 18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

**KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.**
Zondag:
Pastoor P. Elie O.P. geen telef. spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.
Zondag:
5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en terdagmiddag.

**KERK VAN HET H. HART, Jan**
Pastoor A. C. de Valk O.P., telef., spreekuur: 7 — 9 uur.
Zondag:
5.30 H. Mis
8.30 Solemnele Hoogmis
Gedurende de gehele dag Aanbid
12.— Algemene Adoratie.
16.30 Pontificaal Lof met feestp catie door den Zeereerwaarden Pa J. Henriquez van San Willib do en grote processie.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo.: 6.30 H. Mis, waarna Me congregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor vrede.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis van 16 tot 18 uur.
Bovendien: iedere dag na de H. d.i. om 7 uur.

**H. THERESIA-KERK, Wishi**
Pastoor S. Hagemans O.P., geen spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zond
Zondag:
6.— H. Mis (P); 8.30 Hoog
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Z
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mi 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

**KAPEL ST. MARTINUS-GEST**
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding de vrede (N).

**KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba**
Pastoor Th. Bartel O.P.; tel. spreekuren: alle weekdagen van 7 8.15 uur, alsmede om 10 uur en 18.30 behalve 's Zaterdags.
Zondag.
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Ro hoedje voor de vrede.

P of N achter een functie wil zeggen: gebeden en preken in de Papiemen respectievelijk in het Nederlandas taal houden worden.





VERLOOFD

CORRIE DEN BOEF
EN
ALBERT LEJOUR

Gaarne ontvangen zij op Zondag 14 Juni van 4 tot 6 uur n.m. hun vrienden en kennissen te Emmastad 66.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen

1828